

Tid, der var rimelig og nødvendig til at gennemgaa Stoffet, til at faa tilvejebragt det nødvendige statistiske Materiale. Og jeg kan bevise overfor det ærede Medlem, at hans Tale om en Forhaling i Valglovsudvalget ikke har det allermindste paa sig. Det ærede Medlems egne Ændringsforslag fik vi i nogenlunde udarbejdet Stand først — saaledes som det Blad viser, jeg her har i Haanden, og som bærer den Datering fra Rigsdagens Bureau, der som bekendt altid stryges, naar Betænkningen trykkes — den 28. Januar 1920. For knap en Maaned siden fik vi altsaa først et saadant Grundlag, at vi overhovedet for Alvor kunde begynde at drøfte det konservative Ændringsforslag. Et nødvendigt Bilag hertil, som vi havde forlangt, nemlig hvorledes Stemmeseddelen skal se ud, et Bilag som De ogsaa vil finde aftrykt i Betænkningen, fik vi, som Bureauateringen udviser, den 2. Februar, altsaa for tre Uger siden. Det ærede Medlem vil se, at om nogen Forhaling fra vor Side kan der ikke være Tale.

Hertil kommer for øvrigt, idet jeg hermed fra de mere formelle Indvendinger, jeg havde at gøre overfor de to ærede Ordførere for de andre Partier, gaar over til selve Sagens Realitet, nemlig det konservative Ændringsforslag, at dette foreligger ikke en Gang nu, saaledes som det er stillet her til anden Behandling, altsaa til Afstemning, i en fuldt ud udarbejdet Skikkelse. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem noget i saa Henseende; det er en vanskelig Ting, selv om man har Statistisk Departement og Indenrigsministeriet og sine Kolleger i Udvalget til at hjælpe sig, privat at stille et Valglovsforslag op paa et nyt Grundlag, og det kræver sin Tid. Jeg vilde ikke have bebrejdet det ærede Medlem noget i den Retning, heller ikke, at Forslaget endnu ikke er færdigt, men det ærede Medlem har bebrejdet os andre Forhaling. Som Forslaget fra konservativ Side nu foreligger, er det i Virkeligheden endnu ikke i en saadan Stand, at der strengt taget kan stemmes om det her ved Sagens anden Behandling. Det er ikke paragrafmæssigt sat i Stand til Afstemning. Ærede Medlemmer behøver blot at tage den sidste Ændring, § 52, der lyder saaledes: „Valgkredsfortegnelsen affattes i Overensstemmelse med den i Loven af 10. Maj 1915 givne Inddeling, dog saaledes, at København — Frederiksberg deles i 24 Opstillingskredse, og Inddelingen i Amter erstattes med en Inddeling i Amtskredse, ens med disse.“ Man vil se, det er ikke et Ændringsforslag til et Lovforslag, det er en Ordre til Sta-

tistisk Departement eller til Indenrigsministeriet, en Anvisning paa noget, der nærmere skal udarbejdes, naar det bliver til Alvor. Det er ikke noget, man kan vedtage, thi hvis det blev vedtaget her og af Landstinget og stadfæstet af Regeringen, var det Lov; men dette kan aldrig blive til Lov, før det i allerhøjeste Grad er udarbejdet og omarbejdet. Disse Ændringsforslag fra konservativ Side forudsætter i Virkeligheden et Tillæg, en Fortegnelse over Valgkredsene, saaledes som de vil forme sig efter disse Ændringsforslag. Vi har fra vor Side i høj Grad interesseret os derfor. Jeg tror, jeg tør sige, at det snarere er fra vor Side og ikke fra konservativ Side, at man har søgt at tilvejebringe en virkelig Udarbejdelse. De konservative stillede den imidlertid ikke op, men i Bilagene vil man finde et Forslag, der gaar ud paa at vise, hvorledes det vilde se ud, hvis Forudsætningen for de konservative Ændringsforslag skulde gennemføres, denne Kombination af Opstilling i Enkeltkredse og Valg i Amtskredse. Forudsætningen er nemlig den, hvad der ogsaa stadig blev fremhævet under Forhandlingerne i Udvalget fra konservativ Side, at Valgkredsene indenfor hvert Amt bliver omtrent lige store. Et saadant Forsøg er gjort i Statistisk Departement — det findes i Bilagene — paa at gennemføre de konservatives Ændringsforslag.

Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt mente i sin Tale, at disse Forslag havde vakt megen Sympati i alle Lejre. Jeg indrømmer, at Grundtanken har gjort det, men jeg tror ikke, at Udarbejdelsen i og for sig har gjort det, fordi den nemlig, som maaske ikke alle ærede Medlemmer rigtig har lagt Mærke til, forudsætter en Omlægning af de allerfleste Valgkredse her i Landet, og det er dog en meget væsentlig Ting. Valgkredse indenfor hvert enkelt Amt maa være nogenlunde lige store, ellers falder hele Systemet sammen, ellers bliver det en fuldkommen Tilfældighed, et fuldkomment Lotteri, hvilke Kandidater man faar valgt i Amtet. Man kan, som Indenrigsministeren bemærkede, opstille, der har man Frihed, men det, det kommer an paa, er dog Magt-handlingen, Magtudøvelsen for Vælgerne, at faa valgt den Person, som man vil have til at repræsentere sine Interesser og til i ens Navn at udøve en Magthandling der, hvor det gælder. Nej, det bliver de rene Tilfældigheder, det rene Lotterispil, hvis ikke Valgkredsene er omtrent lige store. Ellers vil jo den Kandidat for et Parti, der er opstillet i den tilfældig største Kreds, have et saa absolut Forspring for sine Kon-